

Kirke & Sogn

Brorstrup-Ravnkilde Pastorat

BRORSTRUP-RAVNKILDE PASTORAT:

Menighedsrådets officielle mail:
8279@sogn.dk

Skriver man til den, vil den altid
blive læst af menighedsrådet.

Formand:

Peter Møller Wormslev
Brorstrupvej 14, Brorstrup
tlf. 72 58 12 40
horsiggaard@post.tele.dk

Næstformand:

Hanne Vester Rasmussen
Gl. Roldvej 1, Nysum, tlf. 98 56 95 05
hanne.vester@mail.dk

Kirkevæрге:

Kirsten Mortensen
Skårupvej 16, Ravnkilde
tlf. 30 70 92 15
kirstenmdm@gmail.com

Kasserer:

Vagn Wiborg
Fyrkildevej 31, Fyrkilde
tlf. 98 56 91 96
wiborg-juul@mail.dk

Graver ved begge kirker:

Søren Chr. Bentzen
Nørvad 1, Ravnkilde
tlf. 29 43 71 80
soerenbentzen@msn.com

Organist, begge kirker:

Karl Alfred Petersen
Skolegade 2, Ravnkilde
tlf. 98 56 91 28

Kirkesanger Brorstrup:

Jens Erik Jensen
Haverslevvej 66, Årestrup
tlf. 98 37 50 11

Kirkesanger, Ravnkilde:

Søren Kjærgaard
Skørping, tlf. 98 33 85 50

Sognepræst:

Holger Lyngberg
Nørvad 1, Ravnkilde, tlf. 98 56 90 55
e-mail: hly@km.dk

SIDEN SIDST

RAVNKILDE SOGN:

DØBT

Mads Buus Holmgaard
Født 19.06.2013 i Ravnkilde sogn
Døbt 13.10.2013 i Ravnkilde kirke

Elias Klünder Nielsen

Født 27.07.2013 i Haverslev sogn
Døbt 27.10.2013 i Ravnkilde kirke

VIET

Sanne Smed Nørmølle og
Mads Smed Nørmølle
Viet i Ravnkilde kirke 07.09.2013

BEGRAVET

Søren Iversen
Født 24.03.1929 i Nørholm
Begravet 22.11.2013 i Ravnkilde

BRORSTRUP SOGN:

DØBT

Elvira Ottomine Vestergaard Nymark
Født 03.08.2013 i Blære sogn
Døbt 26.10.2013 i Brorstrup kirke

VIET - Ingen

BEGRAVET - Ingen

Forsidebillede:
Julefortællingen
af Bruce Peardon

Næste kirkeblad udkommer:
ca. uge 10

Ansvarshavende redaktør:
Holger Lyngberg

HJERTELOG TILLYKKE

FOTOS FRA EN DEJLIG DAG

Sanne og Mads Smed Nørnølle

Mads Buus Holmgaard

Elias Kunder Nielsen

Elvira Ottomine Vestergaard Nymark

OM FORSIDEFOTOET

Fra Mund- og Fodmalende kunstnere i Danmark ApS har jeg fået lov til at låne forsidemotivet.

HVEM ER SÅ DISSE MENNESKER BAG DETTE NAVN?

Historien begynder i 1956, da maleren Erich Stegmann og en lille gruppe handicappede kunstnere fra otte forskellige lande dannede en forening til selvhjælp.

Erich Stegmann blev ramt af poliolammelse, som bevirkede at han mistede evnen til at bruge sine arme. Trods sit handicap fik han en succesfuld karriere i Tyskland ved at male med en pensel i munden.

Målet med foreningen var, at medlemmerne skulle kunne klare sig selv økonomisk ved at markedsføre deres arbejder i form af reproduktion af kort, kalendere, plakater og illustrerede bøger.

En af Erich Stegmanns grundtanker var, at den nye internationale Forening af Mund- og Fodmalende Kunstnere aldrig måtte blive anset for at være en velgørhedsorganisation, selv om mange af dens medlemmer sad i kørestole eller lå lænket til en seng.

For ham var nøgleordet "fællesskab", mens ord som "velgørhed" og "medlidenhed" virkede frastødende på ham – og Foreningen har derfor altid pointeret, at det ikke drejer sig om "velgørhed", og at man ikke ønsker "medlidenhed".

Bruce G. Peardon

FORENINGEN HAR DETTE FORMÅL:

- tage kontakt til alle kunstnere, som har mistet brugen af deres hænder ved ulykker eller sygdom, og som maler med penslen holdt i munden eller med tæerne; og til mennesker, som enten er født handicappede eller er blevet det, og som ønsker at lære at male, og derved forsørge sig selv gennem salg af deres arbejder.
- sørge for at varetage kunstnernes interesser ved at hjælpe dem med at sælge deres arbejder, hovedsageligt i form af reproduktioner som kort, kalendere og lignende
- etablere forlag
- give handicappede mennesker, som er interesserede i at blive stipendiater, moralsk og finansiell støtte til at opnå dette, og at give stipendiaterne økonomisk, praktisk og kreativ støtte til at udvikle sig kunstnerisk og blive medlemmer af foreningen
- at udgive materiale, som fortæller om og uddyber organisationens formål.
- samarbejde med selvhjælpshandicappede over hele verden
- hjælpe handicappede kunstnere til at opnå selv-værd, kreativ udfoldelse og økonomisk sikkerhed.

Et dansk medlem af foreningen Ruth Christensen har 2 gange stået for at male det danske julemærke, nemlig i 1982 og i 1988.

Ruth Christensen

MALEREN BAG FORSIDEFOTOET

Personen, som har malet forsidebilledet, hedder Bruce G. Peardon. Han kom til verden den 28. februar 1945 i Brisbane, Australien. Han levede et normalt glad liv som de allerfleste andre unge, og som 17-årig blev han juniorrekruit i den australske flåde. I oktober 1962 havde han og en kammerat orlov, og på vej tilbage til basen skete ulykken. Han lå og sov på bagsædet og vågnede først i en hospitalsseng.

Til at begynde med så fremtidsudsigterne nogenlunde ud, indtil han fik et tilbagefald efter 3 uger, hvilket betød, at han mistede sine arme og bens brug.

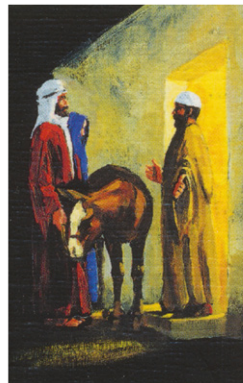
På hospitalet så han to medpatienter kæmpe for at komme til at male med munden, og om dem skrev han engang:

"Den måde, de malede på, inspirerede mig til at gøre det samme. Jeg havde malet som hobby, og mærkeligt nok virkede det at male med en pensel mellem tænderne – bortset fra problemet med at bide enden af penslen engang imellem – som en fuldstændig naturlig måde at male på lige fra begyndelsen. Da jeg ikke længere kunne bruge mine hænder, fandt jeg ud af, at jeg næsten uden videre kunne skrive ved at holde blyanten mellem tænderne, så da jeg begyndte at male, havde jeg ingen problemer med at holde en pensel på den måde. Det, som jeg skulle koncentrere mig om, var at lære den rigtige maleteknik."

En pudsighed: Da Bruce kunne bruge sine hænder, skrev han med venstre hånd. Når han maler med munden, sidder penslen i venstre side af munden!

Bruce blev gift med Christine Halliday, og sammen fik de sønnen Benjamin.

For drengen Benjamin var det – som for de fleste andre børn – naturligt at gøre som de voksne gør. Derfor satte den lille purk til at begynde med resolut penslen eller blyanten i venstre side af munden, når han skulle male eller tegne.

INFO

Mund- og Fodmalende
Kunstneres forlag
Skt. Pedersstræde 39
1453 København K
tlf. 4635 4975
e-mail: mail@mfk.dk
www.mfk.dk
eller på Facebook

KLOKKEN SLÅR... TIDEN GÅR...

Som tiden da går... ja den flyver nærmest af sted. Nu er det snart jul igen, og snart skriver vi hele 2014. Det er da ikke ret længe siden, vi tog fat på det nye årtusinde, og nu er vi allerede så langt. I bladet AUGUSTUS (som udgives af Aarhus Universitet) står der ofte mange spændende ting, som jeg indimellem får lov til at trykke her i bladet.

Denne gang bringer jeg en artikel om tiden. Lad jer ikke afskrække af, at der optræder en del fremmedord. Læs endelig artiklen! Overskriften lyder:

DA TIDEN GIK I RING

Den hvide kanin har fået rødskudte øjne og ører i alarmberedskab i Tim Burtons udgave af Lewis Carrollklassikeren „Alice i Eventyrland“.

Ingen tvivl om, at den er en meget travl herre, der altid haster af sted – styret af de nådesløse visere på uret i sølvkæden.)

*Tekst: Bjørg Tulinius
mediechef, Aarhus Universitet*

I antikke og førmoderne samfund var tiden lig med en række af tilbagevendende begivenheder. Tilværelsen var især præget af naturens gentagne sæsoner og derfor styret af en helt anden rytme end idag.

I den moderne verden består tiden derimod af et før, et nu og et efter. Den er blevet syndrom med forandring og forgængelighed- og noget, der skubber os nådesløst fremad mod en afslutning.

KAN DU HUSKE KANINEN FRA ”ALICE I EVENTYRLAND”?

Mens Alice sidder og keder sig sammen med sin søster nede ved søen, dukker en hvid kanin pludselig op. Den ænsrer hende slet ikke, for den har frygtelig travlt og kigger konstant på sit fine lommeur, der ellers ligger i vestelommen.

Kaninen må ikke komme for sent. Tiden løber- og den hvide kanin haster efter den, mens den med bekymret mine konsulterer sin egen personlige tidsmåler, uret. Den hvide kanin og dens forhold til tiden er af flere opfattet som et symbol på det voksenliv, Alice er på vej ind i. Men den kendetegner også i høj grad den moderne tidsopfattelse, hvor tiden bevæger sig hastigt fremad uden at se sig tilbage- og hvor den mekaniske tidsmåling sikrer, at vi hele tiden kan holde øje med timer, minutter og sekunder, der i høj grad sætter rammen for livet i det moderne samfund. Som et nu, der hele tiden HAR været, mens tiden ubønhørligt bevæger sig fremad, med sekundviseren som fart-pilot.

KIG PÅ HIMLEN

Forestil dig så en anden tidsalder. Den neolitiske, antikken og den førmoderne. Her var der hverken timer, minutter eller sekunder, der kunne stresser dig. I stedet var det naturen, du aflæste- og himlen var tidens ansigt, med solen som første og vigtigste markør i forhold til, om det var dag eller nat. Månens størrelse samt himmellegemernes bevægelse var vigtige pejlemærker i forhold til viden om, hvornår det var tid til at så og høste- og tid til at fejre religiøse begivenheder.

”I den tidlige ægyptiske civilisation var du helt afhængig af, om du kunne aflæse himmellegemerne.

Det var altafgørende for dit udbytte og dermed din overlevelse, at du kunne forudsige lavvande og højvande, så du for eksempel kunne afværge oversvømmelser af afgrøderne, hvis du nu boede tæt på Nildalen” forklarer ide’historiker Jakob Bek-Thomsen.

Både ægyptere og mayaer er eksempler på nogle af de førmoderne kulturer, vi forbinder med en tæt kobling til naturen som tidsmarkør.” Der er tale om civilisationer i tæt kontakt med naturen, der havde indstillet deres liv efter det, vi nu kalder en cyklisk tidsopfattelse. For dem gik tiden i ring, den bevægedede

sig rytmisk og tilbagevendende. Samtidig var der hos blandt andet mayaerne en opfattelse af, at historien ville gentage sig efter bestemte intervaller. Og derfor er det jo også helt absurd, når vi i 2012 var så optagede af, at mayaerne havde forudsagt Jordens undergang til netop dette årstal. For mayaerne havde en cyklisk tidsopfattelse og 2012 markerede derfor blot en overgang til en ny gentagelse” siger Jakob Bek-Thomsen.

STADIG FØRMODERNE TRÆK

Ide’historikeren vil dog gerne rokke lidt ved vores typiske opdeling af tidens historie i en klart cyklisk og en senere entydig lineær forståelse af tiden. Jakob Bek-Thomsen peger på, at vi også i den moderne verden stadigvæk opererer med en cirkulær tid, hvor vi fortsat har mange gentagelser og tilbagevendende begivenheder. ”Både grækerne og romerne havde en tidsopfattelse, der var præget af sæsonerne. Og det orienterer vi os også efter i dag. Vi har de fire årstider, og de særlige begivenheder, der knytter sig til dem- ikke mindst i landbruget. Og de går jo i ring, selvom årstallet ændrer sig. Ser man på himmellegemernes betydning, så er det også stadig Månen, der afgør, hvornår påsken falder. (Påsken falder den første søndag efter den første fuldmåne efter forårsjævndøgn,red) Så vi er altså ikke fuldstændig gået væk fra den cykliske tidsforståelse” pointerer han.

KRISTENDOMMENS INDFLYDELSE

Jakob Bek-Thomsen er dog helt med på, at der er sket et overordnet skifte i menneskets måde at tænke tid på, fra den cykliske mod den lineære. Og i den vestlige civilisation spiller kristendommen en afgørende rolle i den udvikling. ”Det er især kirkefaderen Augustin, der har præget vores tidsopfattelse. Han gjorde op med ideen om, at tiden var iboende i naturen, og argumenterede i stedet for, at tiden er Guds værk. Han- og andre- brugte blandt andet denne pointe til at tale imod ågerrenter. En rente er jo i virkeligheden en betaling for tid, og ifølge Augustin var tiden skabt af Gud- og derfor stod det ikke til mennesket at kræve betaling for den, da den ikke tilhører os, men Gud” forklarer Jakob Bek-Thomsen. Og med tiden knyttet

til Guds skaberværk kommer der netop også en tidsopfattelse, der rummer et før, et nu og et efter. Med skabelsen som begyndelsen og dommedag som afslutningen. "Den historiske tidsopfattelse, som vi kender den i dag, knytter sig derfor til den jødisk-kristne kultur. Hos romerne derimod var historieskrivningen mere en samling af en række eksempler på, hvordan en begivenhed er foregået. I mange sammenhænge som en beskrivelse af et eksempel til efterfølgelse på, hvad man kan gøre i bestemte situationer, som for eksempel i krigsførelse" forklarer Jakob Bek-Thomsen. Dette ligger også i selve betydningen af det græske ord "historia", der betyder observation, hændelse eller eksempel.

NYT BUD: DEN VERTIKALE TID

Med kirkens historieskrivning og tidsopfattelse fulgte også ideen om, at Jorden var skabt 4.004 (søndag den 23. oktober) år før Kristus. Det vil sige, at al fortid højst kunne være 4.000 år gammel, og den forestilling blev der ikke rokket ved før midten af 1800-tallet, hvor både Darwins bog om arternes oprindelse og fundet af en dobbeltsidet flinteøkse i Frankrig indikerede, at mennesket havde beboet Jorden meget længere tilbage, end kirkens dogmer foreskrev. "Den bibelske skabelseshistorie kan tælles i årtusinder. Menneskets historie rækker imidlertid flere millioner år tilbage. På trods af det er vi stadig kun optaget af at skrive historien om mennesket ud fra en forholdsvis kort periode, nem-

lig den, hvor vi selv begynder at fortælle den. Enten fra hulemalerierne, papyrusrullerne eller stentavlerne. Og man kan sige, at vi i den forbindelse enten er gået til opgaven med en cyklisk eller en lineær tidsopfattelse. Mange forskere er derfor begyndt at tale om en ny tilgang: den vertikale", siger Jakob Bek-Thomsen. Og med den vertikale tid mener Jakob Bek-Thomsen den tid, der kan aflæses ved at gå ned i tidsaldrene. Den tid, der har aflejret sig i for eksempel jordlag, og som fortæller en historie om mennesket fra før, det begyndte at fortælle sig selv. "Vi mangler at få trukket den dybe historie ind i vores historie, og tænker det ikke kun som et arkæologisk projekt. I virkeligheden kunne lige præcis den forskning være et oplagt sted for flere forskellige videnskaber at samarbejde- og det kunne give os et helt nyt bud på, hvad tiden også er" siger Jakob Bek-Thomsen.

Noget, der går i ring- noget, der bevæger sig fremad- og noget, der stikker dybere.

Stonehenge i England blev rejst for mellem 4.000-4.500 år siden.

Teorierne om den imponerende stenkonstruktion har været mange, og blandt dem, at Stonehenge var en avanceret kalender med indbyggede astronomiske sigtelinjer mod Solen, Månen og stjernerne.

Senest har arkæologer fra UCL (University College London) påvist, at de tidligste monumenter i Stonehenge var en gravplads for et mindre samfund af elitefamilier.)

GUDSTJENESTE FOR HØREHÆMMEDE

Søndag den 2. marts 2014 kl. 10.30 afholdes der gudstjeneste for hørehæmmede i Skørping Nykirke

Prædikant er landsdelspræst for hørehæmmede Søren Skov Johansen. Gudstjenesten bliver teksten på storskærm og afvikles i det hele taget med særligt hensyn til de medborgere, der er så dårligt hørende, at de har vanskeligt ved at få noget ud af en almindelig gudstjeneste. Og sådanne mennesker er der helt sikkert også i jeres pastorat. Men samtidig er det en gudstjeneste for alle, da normalthørende også sagtens kan få udbytte af at deltage i den.

Efter gudstjenesten er der kirkefrokost á 35 kr. i Sognegården i Skørping, hvor Søren Skov Johansen også vil holde et lille foredrag med emnet:

DÅRLIG HUKOMMELSE KAN SKYLDES HØRETAB!

Om dette emne skriver Søren Skov Johansen: Mange tager et langt tilløb på op til flere år, når de skal erkende, at hørelsen er blevet dårligere. Den, der er blevet hørehæmmet, er ofte den sidste til at erkende den nye situation - modsat omgivelserne, der i lang tid godt har vidst hvad der foregik.

Men hvorfor er vi så langsommelige til at erkende vores høretab?

En forklaring kan være, at de første tegn på et begyndende høretab ikke er, at man hører dårligt, men at man husker dårligt.

Kom og hør, hvordan det kan hænge sammen - og hvad man kan gøre ved det.

TILMELDING

Der er tilmelding til frokosten senest mandag den 24. februar på tlf. 98 65 30 47 (det er til Helmuth Jørgensen, formand for Høreforeningen i Rebild kommune). Tilmelding kan også ske til sognepræst Herluf Christensen på tlf. 98 55 72 92 / hsc@km.dk

**GUDSTJENESTE
KIRKEFROKOST
FOREDRAG
KUN KR. 35,-**

JULENS BETYDNING FOR MIG...

Om hvad julen er, og hvad den betyder, er der sagt tusindvis af ord gennem tiderne. Jeg har søgt i mine bøger og der fundet en række meget forskellige beskrivelser om julen og Jesu fødsel.

EBBE KLØVEDAL REICH (1940-2005)

Dette begavede mennesker har skrevet meget godt. Bla. en murstensroman med titlen

HIMLENE OG JORDEN

I den siger hovedpersonen på side 298:

Jeg har engang for længe siden besluttet mig for at jeg – hvis galt skal være – er kristen. I princippet tror jeg på den urimelige begivenhed, at Gud

engang for to tusind år siden levede som jordisk menneske. Fordi det fritager mig for at tro på noget endnu mere urimeligt og utroligt – eller meget værre: kun at tro på det rimelige og trolige.

Sådan kan man jo også tolke julens budskab!!

(Kilde: Himlene og Jorden af Ebbe Kløvedal Reich. Vindrose)

KRESTEN ANDRESEN (1890-1916)

Kresten Andresen var en 25-årig sønderjysk mand, som blev indkaldt til at gøre tjeneste i den tyske hær på Vestfronten ved Første Verdenskrigs begyndelse i august 1914, langt væk fra hjemmet i Ullerup.

Kresten kom aldrig hjem til Ullerup igen. Det sidste livstegn fra ham er et brev til hans forældre dateret den 7. august 1916, hvor han er helt fremme ved fronten og bl.a., skriver:

I dag er det netop to år siden, at jeg kom i trøjen. Hvor er det dog en sørgelig dag at mindes. Man bliver så tungsindig ved at støde på den slags mindedage. Men ellers har jeg i de to år holdt humøret temmelig godt oppe. Men i den sidste tid har det undertiden knebet lidt...

Om den første jul i Frankrig skriver den gode Kresten til sin søster Misse:

Kl. 4 den 22. december gik det til kirke, hvor et indøvet kor sang "Stille Nacht," og den vidunderlige skønne melodi "Wir treten zum Beten" (se forklaring til denne salme længere nede HL). Derpå holdt løjtnanten en tale med al mulig effekt, og det var den kirkegang.

Lillejuleaften samledes vi, en del danskere, 16 i alt, og så holdt vi en rar lille julefest, hvorved vi sang de kære julesalmer og læste evangeliet.

Om Julemorgen skrev Kresten:

Da julemorgen gryede bag skovene, lå landet hvidklædt af rimfrost, men der er tåget og grimt. Og nu har jeg siddet og læst i en lille bog, som Holger Fink har sendt mig, og

jeg synes, den hjælper så meget. Der står i den, at skal mennesket have en stor sorg, så må man næsten ønske, man fik den til jul, for da er himlen ligesom meget nærmere jorden end ellers, og da har man trøst i det dejlige julebudskab.

Denne beskrivelse får mig til at tænke på Lars Lilholts sang "INGENMANDSLAND", sangen, der handler om, hvordan de tyske og engelske soldater mødtes i en slags våbenhvile julenat og sang deres hjemlands kære julesalmer. I sidste vers står der så:

*Vi mødtes igen 1. juledag
begravede de døde
jorden var hård, frossen og kold
sindene var bløde
det var som hørte vi en stemme
på to tusind års afstand
fra Bethlehem til Flandern
midt i Ingenmandsland.*

Ja, julen kan også være dette at høre englens sang på to tusind års afstand.

Forklaring til den tyske salme "Wir treten zum Beten"

Den tyske salme, som Kresten åbenbart synes så godt om, har sin egen helt specielle historie.

Egentlig er den en oversættelse af en gammel hollandsk salme, og var ikke videre kendt. Men da kejser Wilhelm II satte den meget højt, blev den efterhånden overmåde populær i Tyskland, også blandt de tyske soldater under 1. Verdenskrig. Desværre tog Waffen SS den til sig under Hitlerregimet og "spændte den så at sige for den nazistiske

MINDESTEN OVER
KRESTEN ANDRESEN
f. D. 8. 9. 1890
FORSVANDT VED SOMME
I FRANKRIG D. 8. 8. 1916
INGEN VEN DIT HAANDTRYK FIK
INGEN HØRTE AFSKEDSSKUKKET
MEN ENHVER GUD SÆTTER ENE
HAN SELV ER MERE NÆR.
*Den Sønderjyske Kirkegaard
i Braine - Frankrig*

vogn". Dermed blev den – som så meget andet under dette frygtelige regime - umuliggjort i mange år derefter. Siden er den dog kommet i brug igen, bl.a. bruges den smukke melodi ved den store tappestreg og de nye rekrutters edsafleggelse rundt om i Tyskland.

Sådan trækker tiden ofte et nådigt tæppe hen over mange ting.

I 1. vers står der nogenlunde sådan her:

*Vi træder frem og beder til den
retfærdige Gud,
ham, som styrer og holder
på en streng retfærdighed,
for han vil ikke lade den gode
underkues af den onde,
Ære være Hans navn,
Han glemmer os ikke.*

Sidenhen har man udlagt tyskerens brug af salmen sådan, at tyskerne betragtede deres sag som Guds sag. (Gott mit uns). Men mon ikke enhver soldat, som kastedes ud i denne grusomme og fordærlige krig – hvad enten han var tysker, englænder, franskmand, russer eller af en helt anden nationalitet – havde brug for sandheden i disse ord:

Han glemmer os ikke!

(Kilde: KRESTENS BREVE OG DAGBØGER. En dansker på vestfronten i Første Verdenskrig. Redigeret af Claus Bundgaard Christensen. Gyldendal.)

MARIUS FIIL (1893-1944)

Den næste, som jeg vil lade komme til orde, er den tapre Marius Fiil fra Hvidsten Kro.

I marts 1944 skrev han disse ord, da han så, at han og hans medfanger ikke skulle indsættes i det berygtede fængsel Dagmarhus, men skulle til den – i de flestes øjne – blidere lejr Horserød. Alle var lettede og taknemmelige, og da pastor Dahl om aftenen havde holdt en lille andagt, de havde sluttet med Fadervor, da skrev Marius Fiil:

Det var som en Juleaften, og den Aften vidste jeg for første gang rigtigt, hvad Jul er. Det er at have levet i en Verden, hvor man ikke kan stole på nogen Godhed, hvor Haardhed og Ondskab staar op omkring En Dag og Nat, og hvor man er hjælpeløs over for det, og saa pludselig være omgivet af en Mangfoldighed af Engle, som lover og priser Gud og siger: Du er et lille Barn, og nu er Gud ved Jesus blevet en Virkelighed. Han vil tage dig i Haanden, vil føre dig forbi alt ondt, give dig alt, hvad du har Brug for af stort og smaat. Julen det er Fars og Mors kys, det er at få vished om det Gode, at falde på Knæ og sige Tak, fordi Livet er saa vidunderligt let. Julen er som et stort Gilde for hele Sognet, hvor man faar god Mad, spiller et Slag Kort og gaar og glæder dig til, at Træet skal tændes som Tegn paa Lysets Sejr, som Faklen, ja, Julen er Indgangen til Paradiset'.

(Kilde: HVIDSTENGRUPPEN
af Axel Holm, Lindhardt og Ringhof)

DE FIRE STORE SALMEDIGTERE OG JULEN

Vore fire store salmedigtere – Thomas Kingo (1600-tallet), H.A: Brorson (1700-tallet) B.S: Ingemann samt N.F.S. Grundtvig (begge i 1800-tallet) havde naturligt nok forskellige syn på julen, et syn, som bl.a. var præget af den tid, de levede i.

Kingo og Brorson

Den jul, vi kender med julehygge, duft af gran og andet godt, kendte Kingo og Brorson næppe det fjerneste til. Nok var julen forbundet med den gode mad, men selve juledagene var givetvis helliget salmesang, bibellæsning samt kirkegang.

Selv juleaften var ikke den store festaften, som vi kender den, men en stille eftertænksom stund, hvor man mindedes frelserens fødsel og dens betydning for os mennesker.

Kingo kan f. eks. i 1689 skrive:

*Alle ting er underfulde
i vor frelsers julefest.
Himlen ligger nu på mulde!
Gud er blevet jordens gæst.
Han har brudt sin Himmel-sal
ligger ned i jordens dal!
Til sit eget folk hans tragter,
dog de ham kun lidet agter.*

I juledagene mellem jul og nytår gik man vel til julestuer hos hinanden på gårdene, og ellers fornøjede sig med den gode mad og freden.

For Brorson blev disse julestuer noget ugudeligt pjank, som tog alvoren ud af julens dybe alvor, og disse julestuer blev da også forbudt i en årrække af kong Christian den. 6. som delte Brorson fromme og strenge kristendomsopfattelse (den pietistiske).

Brorson har man alligevel kaldt julens salmedigter, for han har jo givet os i hvert fald to perler nemlig Den yndigste rose er funden og Her komme, Jesus, dine små... Dertil et par, som måske er knap så brugte: I denne søde juletid tør man sig ret fornøje, og Mit hjerte altid vanker i Jesu føderum.

Der er noget, der tyder på, at Brorson havde taget skikken med en julekrybbe til sig. I hvert fald skriver han om salmen Her komme, Jesus, dine små, at den er egnet til at synge, når man samles om julekrybben.

I vers 6 af I denne søde juletid skriver Brorson på en meget stærk og indtrængende måde:

*Og blandes end min frydesang
med gråd og dybe sukke,
så skal dog korsets hårde tvang
mig aldrig munden lukke;
når hjertet sidder mest beklemt,
da bliver frydens harpe stemt,
at den kan bedre klinge.
og knuste hjerter føler bedst,
hvad denne store frydefest
for glæde har at bringe.*

Ingemann og Grundtvig

Når vi kommer op i 1800-tallet, sker der et skifte... musikken bliver den romantiske og julehøjtidene drejes i retning af det vi kender i dag: Hygge, varme, pynt, gaver, sne og gran, sådan som vi især finder den i Peters Jul:

*Jeg glæder mig i denne tid,
nu falder julesneen hvid,
så ved jeg julen kommer..*

Den måde, man holdt jul på i de større byer, især København, bredte sig stille til resten af landet i takt med, at velstanden i Danmark stiger.

Min opfattelse er, at denne julefejring også påvirker de to salmedigtere, måske mest Ingemann.

Det var også i 1800-tallet, at man i byerne begyndte at holde gudstjeneste juleaften, og den skik bredte sig også langsomt til resten af landet. Så vi i dag ikke kan forestille os en juleaften uden gudstjeneste.

Til juleaftensgudstjenesten er Ingemanns og Grundtvigs julesalmer helt ideelle med det lettere sprogbrug, og især med de to digteres forkærlighed for juleenglene.

Pudsigt nok spiller englenerne ingen særlig rolle for Kingo og Brorson.

Ingemann tre herlige og lette julesalmer Julen har bragt velsignet bud, Glade jul, dejlige jul og Dejlig er jorden kan næsten ikke fjernes fra vores julehøjtid, synes mange i hvert fald.

Og selv om Grundtvig er lidt mere ordrig og højttravende, så er en jul uden salmer som Dejlig er den himmelblå, Det kimer nu til julefest, Velkommen igen, Guds engle små, Kimer, I klokker, Julen har englelyd og Et barn er født i Bethlehem nærmest utænkelig.

**GLÆDELIG JUL
& GODT NYTÅR
TIL ALLE RUNDT
OM I SOGNENE**

LØRDAG D. 5. OKTOBER 2013
KL. 10.00-16.00

GOSPEL WORKSHOP

Ravnkilde Børneteaterforening og menighedsrådet

Stor oplevelse da Ravnkilde børnegospelkor fyldte kirken med sang, energi og glæde

Ravnkilde børnegospelkor holdt premierekoncert lørdag den 5. oktober 2013 kl. 16:00 efter 6 timers gospel workshop, arrangeret i samarbejde med Ravnkilde Børneteaterforening og menighedsrådet.

Forventningerne blev til fulde indfriet, da en fyldt kirke blev præsenteret for det flotte resultat på baggrund af en gospelworkshop, med en perlerække af sange – fremført med entusiasme og glæde af alle børnene i aldersgruppen 6-12 år.

Sangene blev udført i tilpasset gospelversion: Sigurds Bjørnetime – og dernæst en sang om en plæneklipper, i skovens dybe stille ro, make me a servant today, hvor børnene imponerede med at kunne synge på engelsk og en godhatsang til afslutning. Koncerten blev indspillet på CD og der var naturligvis stor afsætning.

Alle kom op at stå, bevægede kroppen i de gode takter og brød ud i klapsalver og fælles sang.

Hele dagen blev båret af frivillige kræfter og vi siger mange tak for den store indsats.

Børnene fortalte hjemme, at også de havde haft det sjovt og gerne ville være med igen.

Vi håber, at det gode initiativ kan bære et børnekor i fremtiden og energien og glæden smitter af på dem, der lytter – så kom og få Jer en stor oplevelse næste gang.

Hanne Vester Rasmussen, Nysum

KOMMENDE ARRANGEMENTER

FYRAFTENSGUDS- TJENESTE MED AFSLUTNING FOR MINIKONFIRMANDERNE

**12. december kl. 17.00
i Ravnkilde kirke**

Vi vil gerne skabe en god afslutning for minikonfirmanderne, som trofast er mødt op til undervisning og leg siden september.

Derfor indbyder vi alle - store som små - til en kort gudstjenesten og derefter lidt at spise i forsamlingshuset bagefter.

Vi regner med at slutte i forsamlingshuset kl. ca. 19.00.

*Kom gerne alle, som har lyst,
både i kirken og i forsamlingshuset*

JULEN SPILLES OG SYNGES IND

**17. december kl. 19.30
i Ravnkilde kirke**

Denne aften vil det velkendte orkester PUST sørge for julemusik og julesang i stor stil i Ravnkilde kirke, når de fylder rummet med glade juletoner.

Vel mødt til alle!

HELLIG TRE KONGERS AFTEN JULEN SYNGES UD

Ravnkilde kirke kl. 19.30

Hellig Tre Kongers aften den 5. januar var i gammel tid "julens ende". Den aften tog man afsked med julehøjtidelen.

Lad os mødes i Ravnkilde kirke
søndag den 5. januar kl. 19.30
og sige farvel til julen med sang og musik.

NYTÅRSPARADE

12. januar 2014 kl. 14.00
i Brorstrup kirke

Traditionen tro begynder spejderne i HAME-gruppen deres aktiviteter i det nye år med nytårsparade i Brorstrup kirke.

Gudstjenesten vil i høj grad være tilpasset børn og unge, og det plejer at være en rigtig god og varm oplevelse at deltage i denne nytårsparade.

FORÅRS- KONCERT

2. marts 2014 kl. 19.30
i Ravnkilde kirke

Denne aften bydes det spirende forår velkommen med en koncert i Ravnkilde kirke.

Aftenens musik – ud over fælles salmerne – leveres af Viborg Koret, som har Karl Alfred Petersen som dirigent.

Viborg Koret er ukendt på disse kanter, men mød op og find ud af, hvem de er!

ET PUST FRA DEN STORE VERDEN

12. marts kl. 19.00
i Brorstrup kirke

"Når livet på Facebook skiftes ud med trom-medans i Tanzania." Elever fra Farsø Efterskole fortæller om deres ophold i Tanzania. Gudstjenesten denne aften vil være lidt anderledes i den forstand, at den danner indledningen til Danmission Distrikts 46's generalforsamling.

Generalforsamlingen vil være kort, inden eleverne fortæller om deres oplevelser. På et tidspunkt serveres der kaffe m.m.

Det ser ud til at blive en anderledes og spændende aften i Brorstrup kirke.

GUDSTJENESTELISTE: DECEMBER 2013 · JANUAR · FEBRUAR 2014

DATO	SØNDAGENS NAVN	BRORSTRUP	RAVNKILDE
12. december	Fyraftensgudstjeneste	----	17.00
15. december	3. søndag i advent	Ingen	10.00
17. december	Julekoncert med PUST	----	19.30
22. december	4. søndag i advent	10.00	Ingen
24. december	Juleaften	16.00	14.30 + 23.30
25. december	Juledag	10.00	Ingen
26. december	2. juledag	Ingen	10.00
29. december	Julesøndag	10.00	16.00
1. januar	Nytårsdag	14.30	16.00
5. januar	Hellig Tre Kongers søndag	10.00	19.30 Julen synges ud
12. januar	1. søndag efter Hellig Tre Konger	14.00 Nytårsparade	Ingen
19. januar	2. søndag efter Hellig Tre Konger	Ingen	10.00
26. januar	3. søndag efter Hellig Tre Konger	14.00	10.00
2. februar	4. søndag efter Hellig Tre Konger	Ingen	Ingen
9. februar	Sidste søndag efter Hellig Tre Konger	14.00	10.00
16. februar	Søndag Septuagesima	10.00	Ingen
23. februar	Søndag sexagesima	Ingen	10.00
2. marts	Fastelavnssøndag	Ingen	19.30 Koncert
9. marts	1. søndag i fasten	9.00	10.15
12. marts	Gudstjeneste og fortælling	19.00	----
16. marts	2. søndag i fasten	Ingen	Ingen

INFO

Sognepræsten holder ferie 20.-26. januar 2014, og på efteruddannelse i Løgumkloster 24. februar-2. marts 2014.

Telefonsvareren vil henvise til vikar.

KOP betyder at sognepræst Knud Olav Petersen har tjenesten.

Julekoncerten med PUST: Se omtalen inde i bladet.

RIGTIG GLÆDELIG JUL!

